

Suzanne tar dej med hem till sej nära floden
Du kan höra båtar ljuda sent på natten bredvid henne
När du vet att hon är tokig är det därför du är där
Och hon bjuder te och frukter komna ända ifrån Kina
Och just när du ska säga: Jag har ingen kärlek till dej
Får hon in dej på sin våglängd och hon låter floden svara
Att du alltid älskat henne
Och visst vill du gå med henne, när du följer är allt väl
Och hon vet att det är sanning
Att du har snuddat hennes kropp med din själ

Jesus var en sjöman den gång han gick på vattnet
Och hans ögon sökte länge från ett ödsligt torn av trä
Och när han visste säkert bara drunknade hans kunskap
Sa han: alla ska bli sjömän tills dess havet ger dom frihet
Men själv så var han bruten långt innan himlen syntes
Försakad, nästan mänsklig, han sjönk inför din visdom
Som en sten...
Och visst vill du följa honom, när du följer är allt väl
Och kanhända är det sanning
Att han har snuddat vid din kropp med sin själ

Nu tar Suzanne din hand och hon leder dej till floden
Hon är klädd i lump och fjädrar som nån annan burit förut
Solen flödar lugnt som honung ner på din och flodens drottning
Och hon visar för ditt öga där bland sopor och bland blommor
Finns det hjältar mitt bland sjögräs, det finns barn i någons m
orgon
Som är svaga för nåns kärlek, där finns svagheten för evigt
Och Suzanne håller spegeln
Och visst vill du gå med henne, när ni följs åt är allt väl
Och du vet att det är sanning
Att hon har snuddat vid din kropp med sin själ